

חוה"מ סכות, תשע"א

אסור לקרא בשעת התפלה. נא לשמר על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יזכר לנאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד" - אגשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

חוה"מ סכות - לפנים צערא אגרא

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש אורה בת פרשת מרדכי בן תמר

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר מירב בת שרה סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת זילה חיה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל לאה בת פרשתה

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעמה זלילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה רפאל משה בן רחל דניאל בן עדי סימה בת אולין אודיה בת ברכה אביאור בן אורה ציון בן צ'חלה ניסים נתנאל בן יפה אורה בת אסתר אוריאל בן יפית מאור שמואל בן אורה

ג'נט בת קלודיה- לידה קלה כל עם ישראל

עקשנותו ומיד הסכים להישאר. כאשר הניח היהודי את האתרוג והלולב אצל הרב והלך לעיר להכין את עצמו לחג, קרא הרב מברדיצ'ב לשליח מיוחד ופקד עליו לעבור מבית לבית בכל מקום, שהקימו היהודים סוכות ולהורות- שאף אחד לא ירשה ליהודי זה להיכנס לתוך סוכתו. אכילה ושתייה אל יחסכו ממנו, אבל להכניסו לסוכה הס מלהזכיר. מדוע? ולמה? אין איש מביין.

לאחר תפילת ערבית, בליל החג, הגיע היהודי לבית האכסניה וראה שולחן ערוך ומיני מטעמים אך הכל בתוך הבית ואין לו סוכה. יצא תיכף לבחוץ ונקש על דלת הסוכה של השכן- אך אין מניחים לו להיכנס, וכך ניסה במספר סוכות, עד שהביין, שהפקודה מאת הרב.

ללא שהיות רץ האורח לבית הצדיק ותינה בפניו את צערו וביזיונותיו. בעיניים דומעות אמר: "מדוע מגיע לי כזאת?". התשובה לא איחרה מלבוא: "אם תרצה דווקא לשבת בסוכה, אתיר את האיסור, אך בתנאי שתבטיח לי בתקיעת כף, שוויתרת על מקומך בגן עדן, שהבטחתך תמורת האתרוג".

לאחר מלחמה פנימית, התגבר האיש על יצרו, וקרא בקול שהוא מבטיח בתקיעת כף, כי אכן הוא מוותר על ההבטחה של הרב, ובלבד שיניח לו להיכנס לסוכה. בסוף החג אמר לו הרב: "אל נא תתרעם עליי, שנהגתי בך מנהג כה קשה, לא רציתי שיהא יהודי קונה עולם הבא שלו בדרך זולה, כזוכה מן ההפקר על ידי סחר מכה. עולם הבא צריך אדם מישראל לקנות בעמל רב. **עולם הבא זוכים ע"י מעשים טובים!** משום כך רציתי להביא אותך לידי ניסיון". "עכשיו", סיים הצדיק, "לאחר שעמדת בניסיון, הריני מחזיר לך את ההבטחה הקודמת, שנשב בגן עדן זה ליד זה".

באחת השנים שרר מחסור נורא באתרוגים בברדיצ'ב והגליל, חג הסוכות הולך ומתקרר והצדיק רבי לוי יצחק צ"ל יחד עם בני הקהילה מתמלאים חרדה- מאין לוקחים אתרוג? ציווה הצדיק על מספר אנשים לצאת אל פרשת דרכים, אולי יעלה בידם להשיג פרי עץ הדר. יצאו השלוחים וחיפשו, עד שלבסוף הבחינו בעגלה נוסעת ובאה לקראתם. בעגלה ישב יהודי ובידו אתרוג עם לולב, שמחו השלוחים שמחה עצומה שה' הזמין לידם "מציאה" שכזו. אך לא ארכה שמחתם בשומעם, שאין בדעתו של היהודי כלל לנסוע לברדיצ'ב. הוא רק עובר בדרך ליד, אך מקום מגוריו רחוק מכאן.

עם זאת לא הניחוהו השלוחים והפצירו בו להתעכב לשעה קלה, למען ייכנס אל הצדיק. הלה הסכים. שמח הצדיק שמחה גדולה כשראה בידו של היהודי אתרוג ולולב, וביקש שיואיל למענו לעשות את החג במחיצתו, בכדי לזכות את כל בני הקהילה במצות נטילת לולב. אך ללא הועיל. היהודי שלנו לא הסכים, בנמקו כי יש לו ב"ה משפחה משלו אשה וילדים המחכים לו בבית, ואינו יכול להפר להם את שמחת החג ולשהות בעיר זרה.

הבטיח לו הצדיק, שבזכות שימלא בקשתו ייוושע בעשירות וילדים הגונים. גם לזאת לא שעה היהודי- ב"ה יש לו פרנסה טובה ואינו צריך. וחסדי השם, יש לו בנים הגונים הולכים בדרך הישר- ולצערנו, אינו יכול להישאר. ראה הצדיק, שהיהודי מתעקש ועומד בשלו, והציע לו את העסק הבא: "אם תואיל למלא את בקשתי, הריני מבטיח לך מקום בגן עדן על ידי". כששמע היהודי את ההבטחה נשברה

בברכת שבת שלום וחג שמח

הרב אליהו חיים פנחס,

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון.

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

י"ז תשרי תשע"א 25/09/2010

שבת חוה"מ סכות

הפטרה: "רני ושמחי"- זכריה פרק ב'

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:58	18:09	18:51
ת. אביב	17:13	18:11	18:48
חיפה	17:04	18:10	18:49
ב. שבע	17:15	18:11	18:50

שואל ומשיב בהלכה – הלכות אבל בחגים

האם מותר לאבל תוך שבעה להשתתף בשמחת בית-השואבה? ומה הדין לעניין אמירת תיקון ליל "הושענא רבה" הנהוג אצל בני עדות המזרח? וכיצד עליו להתנהג בשמחת תורה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

אין לאבל תוך שלושים על שאר קרובים או תוך שנה על אביו ואמו, להשתתף בשמחת בית-השואבה הנערכת עם תזמורת, ואם הוא רב הקהילה וחסרונו יורגש- מותר להשתתף. ובלייל הושענא רבה רשאי ואף מומלץ, שהאבל ישתתף בלימוד התיקון הנהוג אצל הספרדים, בין אם הלימוד נערך בביתו ובין בבית הכנסת. בשמחת תורה, היות ונהוג, שכל הקהל עולים לספר תורה בשמחת תורה, מותר גם לאבל לעלות עימהם. אולם לא יעלה חתן תורה או חתן בראשית. ואם כבר קנה מבעוד מועד להיות אחד מן החתנים ונפטר עליו קרובו בחול המועד, ראוי שיכבד אחר במקומו והוא לא יעלה. אך מותר לאבל תוך שלושים או תוך שנה להשתתף בהקפות הנערכות בבית הכנסת לכבודה של תורה. וכן בסעודה הנערכת בבית הכנסת הנקרא "סעודת חתנים".

קשׁוטים מפלאים לסכה

אחד הניסיונות הגדולים ביותר של היהודים החרדים, שהגיעו לאמריקה לפני שניים-שלושה דורות, היה בעניין השבת. לבד מכך שלא היו בנמצא הרבה מקומות עבודה, הרי גם באלה שכבר היו, והסכימו לקבל יהודים, התנו את העסקתם בכך שהפועל יעבוד שבעה ימים בשבוע! מי שלא היה מוכן לקיים את התנאי- הגיע פעמים רבות לחרפת רעב. ואכן, היו יהודים רבים שהחלו לעבוד בתחילת השבוע, וכשהגיעה שבת ולא רצו לעבוד- פוטרו על אתר מן העבודה. הם התקבלו לעבודה במפעל אחר, וגם שם לאחר שעברו שישה ימים- נאלצו לעזוב, וחוזר חלילה.

להלן סיפור מופלא על אחד היהודים, בתקופה ההיא, שעמד בגבורה בניסיונות הקשים ופוטרו מעשרות מקומות עבודה. האיש התמחה במספר תחומים מקצועיים באופן בלעדי, ונחשב למבוקש בקרב מנהלי המפעלים, אך משהגיעה השבת והיהודי סירב להמשיך בעבודה- לא היססו לפטר אותו.

המפוטר לא גילה סימני התנגדות להודעות הפיטורין שהושמעו באוזניו, אבל הייתה לו בקשה אחת מהמנהל: "תכתוב לי אישור על כך שהינך מפטר אותי". המנהלים לא מצאו שום סיבה שלא לכתוב, וציידו אותו בפתקים שעליהם נכתבו האישורים. איש לא הבין לשם מה הוא זקוק לפתקים הללו. גם לבני ביתו, ששאלוהו על כך, השיב בחיוך רב משמעות: "המתינו בסבלנות. לא ירחק היום ואגלה לכם את העניין!". הסוד הגדול התגלה בסוכות, כאשר הגיע החג, והילדים ביקשו לתלות את קישוטיהם בסוכה, אמר להם האב: "גם לי יש קישוט, וברצוני שהוא יתלה במקום המרכזי ביותר בסוכה!".

פתחו הילדים את עיניהם בתימהון, ולא ידעו למה הוא מתכוון. "לאבא יש קישוט!?". ואז, הוציא האב את הפתקים שקיבל מהמפעלים, "מכתבי הפיטורין", ואמר: "זה הקישוט היפה ביותר שלנו. בכך אנחנו מוכיחים לבוראנו יתברך ויתעלה לעד ולעולמי עולמים, שאנחנו מקשטים את השבת והחג ועושים את רצונו בלבב שלם". אגב, כל בניו ובניו של אותו יהודי צמחו לתלמידי חכמים ומפוארים והעמידו משפחות למופת בתוך בית-ישראל.

אתרוג וענוה

פעם אחת שמעו מקורביו של האדמו"ר משינאווה- רבי יחזקאל שרגא הלברשטאם, על כך, שמודה הוא לבורא העולם על שזימן לו אתרוג כשר ומהודר לחג הסוכות. לפתע התערב אחד מהנוכחים בשיחה ואמר: "לי יש אתרוג נאה יותר מאתרוגו של הרבי". בשמוע הצדיק את דבריו הפטיר לעומתו: "חוששני שאתרוגך פסול". מיהר הלה ורץ לביתו, נטל את אתרוגו והביאו לרבי. הסיר הרבי את עטיפת הפשתן, והנה האתרוג שהתגלה מדהים ביופיו, בגודלו, במראהו ובצורתו. התבונן בו הרבי היטב ומצא חור זעיר שחדר פנימה, שגרם לאתרוג להיות פסול.

חוורו פני החסיד ושאל את הרבי: "כיצד הרב ידע כי האתרוג שברשותי פסול?". והצדיק ענה: "לא מדובר כאן ברוח הקודש ולא היה כל פלא בכך שידעתי שהאתרוג הוא פסול. הדבר פשוט מאד. רבותינו כתבו שאתרוג הוא פרי של ענוה. רמז לדבר בשם הפרי: אַתְרוֹג הוא ראשי תיבות של "אַל תְּבוֹאֲנִי רָגֶל גְּאוּה". משום כך, כשראיתי, כיצד הינך מתגאה באתרוגך- הבנתי מיד שהוא פסול. כי אתרוג כשר אינו יכול להביא לידי גאוה".

מְנוּיִים: לקבלת העלון חנם ב- email מִיָּדִי שְׁבוּעַ שְׁלַח אֶת כְּתוּבַתְךָ אֵל: PnineEH@gmail.com	הַקְדֵּשׁת הָעֵלוֹן נִתֵּן לְהַקְדִּישׁ אֶת הָעֵלוֹן לְעֹלֵי נִשְׁמַת, לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, לְהַצְלָחָה, זְהוּג הַגּוּן, חֲזָרָה בְּתִשְׁבָּה וְכו' נָא לְפָנוֹת לְיֵאֵוֹר בְּטל" 0506-615031 כְּתַבְתָּ הַמַּעֲרָכֶת: עֲבוֹר לְיֵאֵוֹר עֲצֻמוֹן ר'ח' הַבֶּשֶׁם 26 א.ת.ד. 83375 מְבַשְׂרֵת צִיּוֹן. מְקוּד 90805	לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה: נָא לְפָנוֹת לְרַב אֲלֵיהֶוּ חַיִּים פְּנַחְסִי בְּטל" 054-7646633
---	--	---

הרב יוסף משה עדס זצ"ל: נולד ב-כ' תשרי ה'תרפ"ד (1923). מגדולי חכמי ארם צובא בירושלים, ואחד מגדולי מרביצי התורה שבדורנו. בצעירותו למד בישיבת "פורת יוסף". לאחר פטירת אביו קרא לו רבי עזרא עטיה ואמר לו שמעתה הוא יהיה לו לאב. מסר שיעורים בישיבת "פורת יוסף". זכה להעמיד תלמידים רבים במשך ארבעים שנה. **התבלט ביחסו החם והאבהי כלפי תלמידיו.** ניחן במתק שפתים והיה משבץ את שיעוריו במשלים, מאמרי חז"ל, פסוקי תוארה, ענייני דרך ארץ וחוכמת חיים. ייסד את ישיבת "יום השישי" והיה תומך בהם כלכלית.

ניצל כל רגע נתון בהרבצת תורה. סדר יומו העמוס החל באשמורת הבוקר בו טבל והלך לכותל המערבי למסור שיעור בגמרא, הלכה ומוסר (**זאת למעלה מעשרים ושש שנים!**). לאחר מכן התפלל ותיקין עם נץ החמה. לפני הצהריים העביר שיעור בגמרא בישיבה ולאחר הצהריים מסר שיעור לאברכים בארבעת חלקי ש"ע. לאחר מכן מסר שיעור לרבים בביה"כ "שאלו צדקה" בשכונת הבוכרים (כך היה מנהגו במשך כ-40 שנים!). סדר לימודו הסתיים בלימוד קבלה (בישיבת המקובלים "אמת ושלוש" בביה"כ "אוהל רחל"). הרב מסר שיעור במשניות בליל-שבת במשך שעתיים! (**למעלה משלושים שנים!**). ולאחר תפילת שחרית של שבת מסר

שיעור קבוע בהלכה בשבת (בבתי הכנסת "סלוירה" במחנה יהודה) ואחר הצהריים בבית-המדרש מטלון. הקפיד על סדר יום זה בכל עת ובכל עונה. ולמרות סדר יומו העמוס הקפיד להשלים את סדר לימוד יומו האישי (אשר כלל בין השאר ח"י פרקי משנה בכל יום, דף היומי, חוק לישראל ועוד. ביום הזיכרון להוריו ובל"ג בעומר הוסיף את לימוד האידרא רבה ואידרא זוטא וקריאת כל התהלים). שמו יוסף כיוון שנולד ביום השישי של חג הסוכות יום האושפיזין של יוסף הצדיק.

הצטיין במידת הענווה וברח מן המחלוקת. הרבה במעשה הצדקה וחסד בגופו ובממונו. הוא בעצמו אסף כספים וחלקם לעניים הגונים בני תורה שהכיר אישית. סייע בהקמת משפחות רבות, הן בשידוך והן בסיוע כלכלי. השיא עשרות בחורים יתומים. דאג לכל מחסורם ואף ליווה אותם לחופה כאב. השכין "שלוש בית" בבתיים רבים וגמל חסד של אמת עם נפטרים (בטהרה, הלבשת תכריכיםם וקבורתם). נפטר בערב שבת קודש, י"ט תשרי ה'תשנ"ג (1992). חי 69 שנים בדיוק! ציונו בהר המנוחות "גבעת שאלו" שבירושלים.

אביו: ר' יעקב חי. **בניו:** ר' יעקב חי (ראש כולל "מעלות יוסף") ור' אהרון שמעון.
מרבתינו: ר' יהודה צדקה, ר' משה עדס (דודו) ור' עזרא עטיה (ראש ישיבת "פורת יוסף").
חברותיו: ר' ציון בן אבא שאלו, ר' ציון לוי ומרן ר' עובדיה יוסף שליט"א.
אחיו: ר' עזרא, ר' יצחק, ר' רפאל, ר' דוד, ר' דניאל, ור' יהודה (ראש ישיבת "קול יעקב" בבית-גן).

הוא ורבו חכם עזרא עטיה נקשרו בקשרי נפש מופלאים אשר חרגו ממסגרת רגילה של רב ותלמיד, עד שהיה מתבטא אליו: "יוסף! מחמד ליבי! מאור עיניי!!!". וכשהיו מגישים לחכם עזרא כוס תה היה מבקש כוס נוסף ומוזג לתוכו כמחצית מכוסו ומוסרו לשליח ואומר: "זה תיתן לחכם יוסף!".

מפורסם היה ב"פדיון הנפש" אשר ערך לחולים, אשר זכו ומיד לאחר הפדיון חזרו לאיתנם. באחד המקרים מסופר מעשה בילד קטן, שחלה אנושות ל"ע והגיע עד למצב של דכדוכה של נפש (שכיב מרע). אמו, שזכתה לאמונת חכמים הגיעה מיידית לבית רבנו וגוללה את מצבו של בנה, תוך כדי שהיא מבקשת שיערוך לבנה "פדיון נפש". לאחר מכן שמה פעמיה חזרה לבית החולים.

הרופא קיבל את פניה בעצב ובידיעה שלצער הרב, בנה נפטר. **"לא ייתכן!!!",** זעקה האישה, **"חכם יוסף עשה לו פדיון נפש ואף שינה את שמו ל'חיים'!!!".** היא לא השגיחה בדברי הרופא, ומיד נכנסה לחדר. היא התבוננה בבנה. לא חלפו דקות ארוכות ולפתע פקח את עיניו ואמר לה: **"ראיתי זקן בשמיים שאמר לי: עכשיו שמך חיים, תחזור חזרה למטה!".** הרופא, שראה את הילד החי, החל למלמל בהתפעלות: **"בעיני ראיתי אותו נפטר! אין זאת כי אם החזירו לך אותו מהשמים!".** לא אחת העיד עליו רבו חכם עזרא: **"הפדיון נפש שלך עושה רושם גדול בשמיים!".**

כומי כסף גדולים מאוד היה מחלק לקראת החגים, ובסוף ימיו, כשהיה מאושפז בבית החולים והגיע בנו לבקרו, שאלו: "חילקת כבר את הקצבאות המיועדות לחג?" - "לא! לא הספקתי עדיין", ענה בנו, "אם כך, הריני אוסר עליך לשוב ולבקרני עד שתסיים את כל החלוקה!!!", פקד עליו.

מעולם כמעט ולא אכל מחוץ לביתו. אף הלחם נאפה בתוך הבית, ושחיטת העוף נעשתה על ידי תלמיד חכם אישי שסמך עליו. העיד על עצמו: **"מעולם לא קניתי עיתון, אפילו חרדי!!!".** כשנשאל מדוע השיב: **"מחשש שמא ימצא בו לשון הרע ונמצאתי מסייע ידי עוברי עבירה".** כשהגיע לבקר את אחד מתלמידיו שחלה אמר לו הלה: **"מחילה! רבנו לא היה צריך לטרוח!!!"** - **"אולי גם תאמר לי לא להניח תפילין מחמת טרחה?"**, ענה רבנו והוסיף: **"מי שציוני על זה - ציווני גם על זה!!!"**.

הרבה להשתמש בתלמידיו כדי לקושרם אליו בעבותות אהבה, בפרוס חג הסוכות היה מונע מבניו לבנות את הסוכה באומריו: "עדיף לי שתלמידי יבנוה, כיוון שבכך ירגישו שייכות לרבם והיו מקושרים אליי ביותר!!!".

בהושענא רבא שנת ה'תשנ"ב, כשסיים את לימוד האדרא זוטא בתוך סוכתו, אמר לתלמידיו: **"מי שמבין את הכתוב באדרא, יודע כמה תענוג לעבור בלילה שכזה לעולם האמת",** וה' מילא רצונו ובשנה שלאחר מכן יצאה הלווייתו בליל הושענא רבא, כשאלפים רבים צועדים אחר מיטתו ומלווים אותו בדרכו האחרונה. זכותו תגן על עם ישראל. אמן.

אמירת שלום

להלן סיפור מופלא, שהובא ב"איש לרעהו" ויש בו רבות כדי ללמדנו, מהי כוחה של אמירת ה"שלום" ועד כמה עלינו להתמיד באמירה, ולמרות שאמירת 'שלום' לא עולה לנו כסף, בכל זאת איננו מתמידים בה. ומעשה שהיה- כך היה: ליל הושענא רבה ה'תשס"ט. "הוא עמד במרחק לא רב ממני. אינני זוכר אם הוא הוכיח אותי במילים, או שהמבט שלו בלבד, הוא אשר היווה את התוכחה: **"מדוע לא אמרת?! שלחו אותי אליך בגלל שאתה מתעסק בעניין. דע לך, פעם שלישיית כבר לא ישלחו אותי אליך!!!"**

במילים אלו מתאר ד"ר יהודה מנדלסון שיחי' - תושב שכונת 'רמות' בירושלים - חלום שעבר עליו. אם אתם חושבים שמדובר ב"איש של חלומות" כדאי שנשוב יחדיו לראשון של חול המועד סוכות ה'תשס"ט. מספר ד"ר מנדלסון: "ביום הראשון של החג אמרו החזאים שירד גשם- ולא ירד, אך בלילה השני ירד גשם. הסוכה שלי ממוקמת מחוץ לבית ומספר פעמים יצאתי לבדוק האם אני יכול לישון בסוכה. הגשם ירד חליפות ובסופו של דבר הבנתי, שאין לי כל ברירה ועלי לישון בבית. הצטערתי מאוד על כך. זו הפעם הראשונה שקרה לי שנאלצתי לוותר על השינה בסוכה".

"הנהנה בחלומי, ראיתי מולי את ר' מרדכי חשין - יהודי צדיק משכונת רמות - רץ לכיווני ואומר: **'שלום עליכם ר' יהודה!'** הוא היה תוסס, חי ועם פנים מאוד שמחות. הוא רץ לכיווני ואני נזכרתי שהוא כבר אינו בין החיים. הרהרתי מיד לעצמי, שלא כדאי לי לחבק אותו, הוא הבחין בכך ונעצר במרחק של מטר ממני".

"וכך הוא אמר: **'אני נמצא למעלה במקום שאף פעם לא חלמתי להגיע אליו, מקום מיוחד'**. הוא תיאר עוד קצת את המקום המרומם אליו הגיע בשמים, והוסיף: 'הגעתי למקום הזה לא בגלל שהסכמתי לשמש כחזן ללא נטילת שכר. לא בגלל השנים הרבות בהן עבדתי בחברה קדישא. לא בגלל שיעור דף-היומי בו השתתפתי גם בהיותי חולה ומבוגר ולא בגלל שזכיתי לתמוך בכמה ישיבות. הגעתי למקום הזה בגלל דבר אחד ויחיד: **הקדמתי תמיד 'שלום' לכל אדם! אם אנשים בעולם-הזה היו יודעים מה מרוויחים מאמירת שלום אפילו פעם אחת- הם היו הולכים מאחד לשני ואומרים שלום! שלום! שלום!'**"

"מדוע באתי אליך?" - שאל ר' מרדכי בחלום - 'מפני שאני יודע, שאתה מתעסק בנושא אמירת שלום. באתי לבקש ממך להעביר לרבנים (וכאן מנה שמות רבנים משכונת רמות הירושלמית) שהם צריכים לדרוש בנושא זה, ועליהם ללמד גם את ילדיהם ונכדיהם לומר 'שלום' לכל אדם'. התעוררתי ולא סיפרתי את החלום לאף אחד, אפילו לאשתי לא סיפרתי כלום. מדוע? משום שכולם יודעים שאדם חולם במה שהוא מתעסק - ואני הרי תמיד נהגתי לדרבן אנשים לדרוש בשלום אחרים. הרגשתי לא טוב, שלא התייחסתי לחלום, אך החלטתי לא לומר כלום ושלא יאשימו אותי, שאני ממציא חלומות...".

"ההתייחסות שלי לעניין השתנתה לחלוטין, כאשר ר' מרדכי שב והופיע אצלי כעבור מספר לילות, והיה זה בליל הושענא רבה ה'תשס"ט. כאמור, אינני בעל-חלומות, אבל כאן היה מדובר במשהו מיוחד. ר' מרדכי נפטר כשנתיים-שלוש קודם לכן, ולא חשבתי עליו בתקופה שקדמה לחלומות. ר' מרדכי התגורר איתנו בשכונת רמות. זכורני, כי התפללנו איתו בבית הכנסת של הרב נוימן, רב השכונה או של הרב גואלמן, רב קהילת 'שערי תבונה'. כמו"כ השתתפנו יחדיו בשיעור דף-היומי שנמסר בשערי תבונה ע"י הרב משה דרוק".

"בכל מקום בלטה בו ההנהגה המיוחדת של הקדמת שלום לכל אדם: 'שלום עליכם! מה שלומכם?' כל מי שהכירו גם לא שוכח את החיוך הנצחי שלו. האפיזודה הבאה אינה משה מזיכרוני: לפני כתשע שנים השתתפתי בברית מילה בה שימש הגרי"ש אלישיב שליט"א כסנדק. כידוע, הבעת פניו בדרך כלל חתומה, אך כאשר ניגש אליו ר' מרדכי ודרש בשלום - הייתה זו הפעם הראשונה בחיי בה ראיתי כיצד הגרי"ש שליט"א מחייך פשוט מאוזן לאוזן... כזה היה כוחו של ר' מרדכי".

"לאחר החלום השני כבר ניגשתי לרבני השכונה ומסרתי להם את בקשתו של ר' מרדכי חשין זצ"ל, והם התייחסו לדברים בכל הרצינות. אחד הרבנים התחיל לתכנן באוזני באופן מידי, כיצד הוא חושב לפעול בעניין. לאחר החג הגיע שמע הסיפור לבני משפחתי של ר' מרדכי והם התקשרו אליי זה אחרי זה כדי לשמוע את החלום לפרטי פרטיו. במשך מספר שבועות הרגשתי צורך ודחף לספר את החלום, כדי לקיים את בקשתו של ר' מרדכי להתחזק בעניין".

"אמירת שלום איש לרעהו. אני בעצמי נוהג לדרוש בשלום כל אדם, ולא פעם מבחין, כיצד אנשים מגיבים לאיחול שלי כאילו שעומד מולם... קיר. פעם עברו מולי שני בחורים צעירים, וכהרגלתי אמרתי להם 'שלום'. אחד מהם השיב 'שלום' והמשיך בדרכו. כעבור כמה פסיעות חזר אליי עם פנים סמוקות ומלמל 'סליחה'. אם הבנתי אותו נכון, הרי שהוא התנצל על הטעות שלו להשיב שלום למישהו, שאינו חבר או קרוב שלו...".

"אני מבין את מי שמקפיד לא לומר את המילה 'שלום' לפני התפילה. אך האם גם במשך כל היום יש להתנהג כזרים אחד אל השני? ערכתי מחקר קטן בעניין וגיליתי, שמי שההורים שלו לימדו אותו לדרוש בשלום רעהו, ינהג כך גם בעתיד. אך מי שהתרגל להתעלם מן הזולת בגיל צעיר, יתבייש לשנות את הרגלו בגיל מבוגר יותר". אומנם כך,,, אך לעולם אין זה מאוחר מידי בע"ה לרכוש הרגל חדש וטוב ולעשות חסד עם הזולת!

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל אברהם בן עליה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת אירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חנה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעימה ז"ל בייה כלימה בת רות ע"ה אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבת בן אסתר זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יעקב בן מרגלית ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתאי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל נסים בן מזל-טוב ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי. בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
---	--	--	---	--